

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Havenlaan 88, bus 100
1000 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2024/61

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Op 27 december 2023 diende ■■■ een verzoek in bij de stad Antwerpen om een afschrift te verlenen van alle communicatie tussen de Stad Antwerpen (door het kabinet van schepen Koen Kennis of anderen) en het Agentschap Wegen en Verkeer en Vlaams Minister Zuhal Demir en/of mensen van haar departement met betrekking tot de omgevingsvergunningsaanvraag OMV_2022047721 (de R11/Frans Van Dunlaan, zowel voor het dossier rond het kruispunt van de heraanleg van de R11/Prins Boudewijnlaan als andere dossiers met impact op de R11, Frans Van Dunlaan, Vredebaan, Krijtsbaan of de spoorwegberm).

Op 13 februari 2024 weigerde de stad Antwerpen (gedeeltelijk) een afschrift van de gevraagde documenten.

Op 25 februari 2024 diende ■■■ beroep in bij de beroepsinstantie tegen deze gedeeltelijke weigeringsbeslissing d.d. 13 februari 2024. Dit beroep werd geregistreerd op 26 februari 2024.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijke verzoek dateert van 27 december 2023.

Op 25 januari 2024 werd namens de bedrijfsdirecteur stadsontwikkeling van de stad Antwerpen meegedeeld aan de beroeper dat ze de termijn om een antwoord te verlenen wenste te verlengen tot 40 dagen.

De in beroep aangevochten beslissing vanwege de bedrijfsdirecteur stadsontwikkeling van de stad Antwerpen, waarvan de beroepsinstantie redelijkerwijze aanneemt dat deze beschikt over de nodige delegaties van de algemeen directeur, dateert van 13 februari 2024 en maakt melding van de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het ingediende beroep van verzoeker d.d. 25 februari 2024 is ingesteld binnen de decretaal voorgeschreven termijn, conform artikel II.48, §1, derde lid van het Bestuursdecreet. Het beroep is bijgevolg tijdig ingediend en **ontvankelijk**.

Gegrontheid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Bestreden beslissing

De communicatie vanuit de stad wordt door de stad Antwerpen beschouwd als interne communicatie tussen overheidsinstanties. Zij beroept zich hiervoor op artikel II 33,3° van het Bestuursdecreet.

Er werd aan de verzoeker meegedeeld dat het officieel advies vanuit de stad Antwerpen in kader van dit dossier terug te vinden is via:

<https://ebesluit.antwerpen.be/zittingen/22.1020.6901.7370/agendapunten/23.1116.3682.3487>

2. Inhoud van het beroepschrift

De beroeper geeft aan vanuit de buurt tegenstander te zijn van het plan zoals voorgesteld door AWW en goedgekeurd door Stad Antwerpen en Dienst Omgeving (bedoeld wordt Departement Omgeving) en men wil begrijpen wie welke opdracht heeft gegeven/gekregen, welke adviezen zijn gevraagd/gegeven, welke overlegmomenten er zijn geweest. De stad Antwerpen lijkt te insinueren dat er geen enkel formeel contact is geweest tussen de stad Antwerpen en AWW of tussen de stad Antwerpen en Dienst Omgeving.

3. Standpunt van de stad Antwerpen

Op 27 februari 2024 vroeg de beroepsinstantie aan de stad Antwerpen om toelichting bij de bestreden beslissing. Op 6 maart 2024 deelde de stad Antwerpen mee dat met betrekking tot het beroep van ■■■ aangaande het openbaarheidsverzoek om een afschrift te verkrijgen van alle communicatie tussen de Stad Antwerpen (door het kabinet van schepen Koen Kennis of anderen) en het Agentschap Wegen en Verkeer en Vlaams Minister Zuhair Demir en/of mensen van haar departement met betrekking tot de omgevingsvergunningaanvraag OMV_2022047721 (de R11/Frans Van Dunlaan, zowel voor het dossier rond het kruispunt van de heraanleg van de R11/Prins Boudewijnlaan als andere dossiers met impact op de R11, Frans Van Dunlaan, Vredebaan, Krijgsbaan of de spoorwegberm) de aanvraag van de verzoeker de communicatie betreft tussen de stad Antwerpen met het agentschap wegen en verkeer en Vlaams Minister Zuhair Demir en/of mensen van haar departement. De stad kan de openbaarmaking van dergelijke communicatie weigeren indien ze als “interne communicatie” kan worden gekwalificeerd overeenkomstig

art. II.33, 3° van het Bestuursdecreet. Het concept 'formele communicatie' waarover de verzoeker spreekt bestaat niet in het Bestuursdecreet en belet dus niet dat de stad beroep doet op de uitzonderingsgrond voor interne communicatie wanneer de voorwaarden hiervoor zijn voldaan, aldus de stad Antwerpen.

Volgens de stad Antwerpen zijn de betreffende documenten inderdaad te beschouwen als interne communicatie: het gaat om communicatie over het dossier in kwestie tussen medewerkers van de bevoegde overheden die niet bestemd is voor de buitenwereld. In de memorie van toelichting van het Bestuursdecreet en in verscheidene beslissingen van de Beroepsinstantie werd al verduidelijkt dat ook communicatie tussen verschillende overheidsinstanties als "intern" kan worden beschouwd. Ook werd benadrukt dat deze uitzonderingsgrond de vrije gedachtewisseling tussen ambtenaren en/of kabinetsleden dient te beschermen, wat zeker relevant is bij de informatie en bedenkingen die werden uitgewisseld in de opgevraagde communicatie.

Bovendien werd de stad Antwerpen intussen op de hoogte gesteld van het feit dat de betrokken aanvrager een verzoekschrift tot vernietiging met vordering tot schorsing heeft ingesteld bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen tegen het besluit van de gewestelijke omgevingsambtenaar d.d. 18 december 2023 houdende afgifte van een omgevingsvergunning voor de heraanleg van een kruispunt gelegen aan de R11 (Frans van Dunlaan - Krijgsbaan) en de N173 (Prins Boudewijnlaan) 2610 Wilrijk. De stad Antwerpen zal ook tussenkomen in deze procedure. Bijkomend doet de stad Antwerpen dus beroep op de uitzonderingsgrond van artikel II.35, 4° Bestuursdecreet die overeenkomstig de parlementaire voorbereiding is ingegeven door het deontologisch probleem waarmee een overheid wordt geconfronteerd wanneer zij gegevens ter beschikking moet stellen die in een rechtsgeding, waarbij die overheid zelf partij is, tegen haar kunnen worden gebruikt.

De beroepsinstantie ontving een link via dewelke de gevraagde documenten konden beoordeeld worden.

4. Standpunt van de beroepsinstantie

De beroepsinstantie verwijst naar de eerdere beslissing d.d. 13 maart 2024 van de beroepsinstantie met betrekking tot dossier OVB/2024/46.

Gelet op deze eerdere beslissing wordt de beslissing hierna opgedeeld in twee onderdelen, namelijk: deel 1 met betrekking tot de opgevraagde communicatie tussen AWV en de stad Antwerpen; deel 2 met betrekking tot de opgevraagde communicatie tussen de stad Antwerpen en het Departement Omgeving.

a) Met betrekking tot de opgevraagde communicatie tussen AWV en de stad Antwerpen.

Hiervoor verwijst de beroepsinstantie naar de beslissing van de beroepsinstantie d.d. 13 maart 2024 in dossier OVB/2024/46.

De beroepsinstantie stelt vast dat verzoeker in zijn openbaarheidsverzoek vraagt naar de communicatie die er geweest is tussen AWV en de stad Antwerpen betreffende de heraanleg van de R11/Prins Boudewijnlaan. De beroepsinstantie werd in kennis gesteld vanuit AWV van het mailverkeer dat er is geweest tussen AWV en de stad Antwerpen in dit vergunningsdossier (heraanleg kruispunt). Het opgevraagde mailverkeer heeft betrekking op de opmaak van de startnota voor de heraanleg, de verkeerskundige nota voor dit project en de officiële nota voor de projectvergadering.

Op grond van de door AWV verschaft informatie en na kennisname van de inhoud van de gevraagde communicatie, is ook de beroepsinstantie van oordeel dat de betreffende informatie die voorkomt in de

gevraagde mails voldoet aan de omschrijving van het begrip 'interne communicatie' zoals bedoeld in artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet. Op basis van deze uitzondering op het openbaarheidsprincipe, mogen overheidsinstanties een aanvraag tot openbaarmaking van bestuursdocumenten afwijzen wanneer deze betrekking heeft op interne communicatie, tenzij het belang van de openbaarheid zou primeren.

De Memorie van Toelichting bij het artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet (Parl.St., VI.Parl. 2020-2021, nr. 780/1, 90-93) verduidelijkt dat deze uitzondering betrekking heeft op de interne uitwisseling van berichten, communicatie en mailwisseling tussen kabinetten en administratie, en administratie en kabinetten onderling. Daarbij zijn er geen beperkingen wat de inhoud van "communicatie" betreft: het kan zowel gaan om persoonlijke beleidsopvattingen als feitelijke informatie of loutere data, zolang die informatie kadert in de voorbereiding van een beslissing of in het zoeken naar een oplossing van een specifiek probleem. Het begrip "intern" houdt in dat het gaat om informatie die niet buiten de muren van de overheidsinstantie terecht komt, in het bijzonder wanneer zij niet is bekendgemaakt aan een derde of niet beschikbaar is gesteld aan het publiek.

Het doel van deze uitzondering wordt als volgt beschreven in de Memorie van Toelichting:

"Een effectieve besluitvorming door de overheid veronderstelt dat voorstellen, ideeën of opvattingen over inhoudelijke, procesmatige, organisatorische of politieke aangelegenheden vrij kunnen uitgewisseld worden tussen personeelsleden van de overheid, en dat die uitwisseling ook schriftelijk kan zonder dat die voorstellen, ideeën of opvattingen op verzoek van het publiek moeten gemaakt worden. Een te rigide openbaarheidsregeling op dit punt heeft het ongewenste effect dat binnen de overheid niet meer vrijelijk van gedachten kan gewisseld worden over een dossier, beleidsproces, advies of ontwerpregelgeving. (...) Een zeker mate van 'beleidsintimiteit' en vertrouwelijkheid is noodzakelijk om te komen tot een effectieve besluitvorming. (...) "Interne mededelingen bereiden een administratieve beslissing voor; een administratie moet de verschillende argumenten voor of tegen een beslissing over een specifiek probleem schriftelijk kunnen vastleggen, zonder dat deze interne beraadslagingen openbaar worden gemaakt. Het essentiële element is immers de administratieve beslissing en de eventuele rechtvaardiging daarvan, niet de manier waarop die beslissing tot stand is gekomen."

De documenten waarvan in casu de openbaarmaking wordt gevraagd betreft interne communicatie tussen AWV en de stad Antwerpen, waarbij afspraken worden gemaakt, ideeën worden uitgewisseld aangaande een mogelijke oplossing voor de heraanleg van het kruispunt aan de R11/Prins Boudewijnlaan. Deze informatie dient duidelijk als "intern" beschouwd worden, daar deze informatie niet beschikbaar is voor buitenstaanders, nooit eerder ter beschikking werd gesteld aan het publiek, en zij niet buiten de muren van de betrokken instanties (AWV en de stad Antwerpen) is terechtgekomen (cfr. arrest HvJ EU, 20 januari 2021, randnummer 43 – C619/19). De opgevraagde communicatie tussen AWV en de stad Antwerpen is wel degelijk enkel voor intern gebruik bestemd en deze communicatie werd nooit publiekelijk bekend gemaakt buiten AWV en de stad Antwerpen zelf.

De beroepsinstantie is daarom van oordeel dat de opgevraagde informatie die voorkomt in de communicatie tussen AWV en de stad Antwerpen te beschouwen is als 'interne communicatie' in de zin van artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet. De interne communicatie die het voorwerp van deze uitzonderingsgrond vormt betreft de vrije gedachtewisseling binnen de overheid over een dossier, beleidsproces, advies of (ontwerp)regelgeving, gedachtewisseling over en de bespreking van de opmaak van een omgevingsvergunningaanvraag (met bijhorende tussenstappen) voor de heraanleg van een kruispunt in Antwerpen en valt zonder twijfel onder het voorwerp van de vermelde uitzonderingsgrond.

De verzoeker meent in zijn beroepschrift dan ook ten onrechte dat de communicatie tussen AWV en de stad Antwerpen niet als intern kan worden beschouwd. Beide instanties kunnen wel degelijk onderling ideeën uitwisselen om een bepaald project aan te pakken (in casu de heraanleg van een kruispunt).

Uiteraard is het zo dat de eigenlijke formele stappen die gezet worden in het project wel openbaar zijn. De beroepsinstantie kon vaststellen dat dit in casu wel degelijk het geval is geweest met de openbaarmaking van de startnota, de verkeerskundige nota, de nota voor de projectvergadering, het verslag van de projectvergadering, het advies vanuit de stad Antwerpen, het advies van de brandweer, een infovergadering (die integraal raadpleegbaar is op de website <https://wegenverkeer.be/werken/herinrichting-kruispunt-frans-van-dunlaan-prins-boudewijnlaan-wilrijk/communicatie>, de volledige omgevingsvergunningsaanvraag en de uiteindelijk verleende vergunning door de gewestelijke omgevingsambtenaar (Departement Omgeving).

Alle formele stukken in verband met deze omgevingsvergunningsaanvraag zijn openbaar, maar dit betekent niet dat de vrije ideeënuitswisseling tussen verschillende administraties of instanties rond de aanpak van een probleem of project en die aan de basis liggen van de opmaak van een formele tussenstap in een project of proces ook openbaar kunnen worden gemaakt. De uitzonderingsgrond van artikel II.33, 3° Bestuursdecreet beschermt nu net die interne besprekingen/communicatie. De openbaarmaking van de door verzoeker gevraagde communicatie tussen AWW en de stad Antwerpen rond de aanleg van het desbetreffende kruispunt zou ongetwijfeld de door de voormelde uitzondering beschermde "beleidsintimiteit" doorbreken.

De doelstelling van deze uitzondering is om de overheidsinstanties het recht te bieden hun interne raadplegingen en uitwisseling van ideeën te beschermen als dat noodzakelijk is om hun taken uit te voeren, tenzij een hoger openbaar belang openbaarmaking gebiedt. De beroepsinstantie acht in casu geen hoger openbaar belang van toepassing die de openbaarmaking van de gevraagde informatie zou rechtvaardigen.

Het (individuele) belang dat verzoeker eventueel kan hebben bij de openbaarmaking van de gevraagde communicatie dient hierbij onderscheiden te worden van het openbaar belang dat bij de openbaarmaking van de gevraagde informatie gebaat zou zijn. De beroepsinstantie is van mening dat er in casu geen openbaar belang, zoals geduid in de parlementaire voorbereiding, gemoeid is met de openbaarmaking van de betrokken documenten. De memorie van toelichting stelt immers m.b.t. de belangenafweging, het volgende: "De uitzonderingen worden alleen ingeroepen als het belang van de openbaarheid niet primeert. Daarmee wordt bedoeld: een met de openbaarmaking gediend openbaar belang. Deze bepaling betekent dus niet dat de private belangen van de aanvrager moeten afgewogen worden tegenover de belangen die met de uitzonderingen beschermd worden. Het gaat om het belang van de gemeenschap: de openbare orde, de veiligheid van de bevolking, grote maatschappelijke issues, globale bescherming van het leefmilieu enzovoort.." (Parl.St. VI.Parl. 2017-18, 1656/1, 56). In voorliggend geval dient de bescherming van de interne communicatie tussen AWW en de stad Antwerpen in verband met de heraanleg van het kruispunt aan de R11/Prins Boudewijnlaan geacht te worden te primeren.

Die vaststelling volstaat om het verzoek om openbaarmaking van de door de verzoeker gevraagde mailcorrespondentie niet in te willigen.

Daarnaast is de beroepsinstantie ook van oordeel dat de opgevraagde communicatie tussen AWW en de stad Antwerpen betreffende de heraanleg van het kruispunt aan de R11/Prins Boudewijnlaan niet openbaar kan worden gemaakt in toepassing van artikel II.35, 4° van het Bestuursdecreet. Op basis van voormeld decreetartikel kan een aanvraag tot openbaarmaking immers worden afgewezen als het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van de rechtspleging in een burgerlijk of administratief rechtsgeding en de mogelijkheid een eerlijk proces te verkrijgen.

Het gaat om een relatieve uitzonderingsgrond. Hierbij moet eerst onderzocht worden of de openbaarmaking het beschermde belang schaadt. Als er belangenschade is, moet vervolgens het te beschermen belang worden afgewogen tegen het belang van de openbaarheid. De openbaarheid mag dan enkel worden bevolen

als daarmee een hoger belang wordt gediend dat zwaarder weegt dan het door de uitzonderingsgrond beschermde belang.

De uitzonderingsgrond beoogt het eerlijk verloop van de rechtspleging te vrijwaren. Een essentieel onderdeel van het recht op een eerlijk proces is immers het beginsel van de "gelijkheid der wapens in een proces". Dit beginsel van de wapengelijkheid houdt in dat elke partij het recht heeft haar argumenten te doen gelden in omstandigheden die haar niet benadelen ten opzichte van de tegenpartij. De bestaansreden van voormelde uitzonderingsgrond ligt vooral bij het verhinderen dat de openbaarheid van bestuur afbreuk zou doen aan de wapengelijkheid. Deze uitzonderingsgrond is een correctief op de openbaarheid om te beletten dat een instantie zou worden verplicht in een rechtsgeding de tegenpartij informatie ter beschikking te stellen die vervolgens tegen haar (of een andere aan openbaarheid onderworpen overheidsinstantie) wordt uitgespeeld.

De bedoelde uitzonderingsgrond mag evenwel niet op een abstracte manier worden ingeroepen zodat concreet moet worden aangetoond dat het gevraagde bestuursdocument verband houdt met een bestaand rechtsgeding én tegen een overheidsinstantie kan worden aangewend.

Uit de concrete dossiergegevens blijkt in casu dat op 5 februari 2024 een verzoek tot vernietiging met vordering tot schorsing werd ingesteld bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen tegen de omgevingsvergunning van 18 december 2023, zoals verleend door de gewestelijke omgevingsambtenaar (Departement Omgeving) voor de herinrichting van het kruispunt (OMV_2022047721). Eén van de verzoekende partijen in dat hangend administratief rechtsgeding is huidig verzoeker in dit dossier inzake openbaarheid van bestuur en het voorwerp van voormeld geding is de schorsing en vernietiging van het besluit van de gewestelijke omgevingsambtenaar, alsook de vernietiging ervan en het verzoek om over te gaan tot de weigering van de heraanleg van het kruispunt aan de R11/Prins Boudewijnlaan.

De beroepsinstantie stelt dus vast dat verzoeker rechtstreeks betrokken partij is in voormeld administratief rechtsgeding. Door in te gaan op de huidige vraag om informatie van verzoeker, wordt afbreuk gedaan aan de wapengelijkheid tussen de beide procespartijen (verzoeker enerzijds en het Vlaams Gewest anderzijds), wat nu net de finaliteit uitmaakt van de uitzonderingsgrond van artikel II. 35, 4° van het Bestuursdecreet, namelijk net die ongelijkheid corrigeren.

In casu is er duidelijk een link tussen het voorliggende openbaarheidsverzoek (opvragen van communicatie tussen AWV en stad Antwerpen, die voorafging aan de verleende omgevingsvergunning voor de aanleg van het desbetreffende kruispunt) en het voormelde hangend administratief rechtsgeding bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen (waarbij juist wordt gevraagd om die omgevingsvergunning voor de aanleg van het kruispunt te schorsen en te vernietigen). Het komt uiteraard niet aan de beroepsinstantie openbaarheid van bestuur toe, en dit kan van haar ook niet verwacht worden, om concreet te gaan 'voorspellen' hoe verzoeker de opgevraagde informatie in de hangende administratiefrechtelijke procedure zou kunnen aanwenden in zijn argumentatie tegenover het Vlaams Gewest en hoe de rechters dit alles zullen beoordelen. De beroepsinstantie is evenwel de mening toegedaan dat voormelde gegevens voldoende concreet aantonen dat de vrijgave van de opgevraagde informatie aan verzoeker een belangenschade inhoudt voor het Vlaams Gewest, dat de rechtstreekse tegenpartij is van verzoeker in het hangende administratieve rechtsgeding.

Het belang van de uitzonderingsgrond van artikel II.35, 4° van het Bestuursdecreet (hangend rechtsgeding) dient tot slot nog te worden afgewogen tegenover het openbaar belang dat met de openbaarmaking van een bestuursdocument is gediend. Het gaat hierbij om een met de openbaarmaking gediend openbaar belang. Dit betekent dus niet dat de private belangen van de aanvrager moeten afgewogen worden tegenover het belang dat met de uitzondering beschermd worden. Het gaat om het belang van de

gemeenschap: de openbare orde, de veiligheid van de bevolking, grote maatschappelijke issues, globale bescherming van het leefmilieu enzovoort. De beroepsinstantie ziet niet in op welke manier in casu het openbaar belang dat met de openbaarmaking van de gevraagde informatie zou gediend zijn, zou primeren op de bescherming van het belang dat beschermd wordt door artikel II.35, 4° van het Bestuursdecreet. Het gaat hier louter om een privaat belang dat verzoeker heeft bij de openbaarmaking van de opgevraagde informatie, daar verzoeker rechtstreekse tegenstander is van het Vlaamse Gewest in voormelde hangend administratief rechtsgeding.

De beroepsinstantie is daarom van oordeel, gelet op wat hiervoor werd uiteengezet, dat het ingestelde beroep voor dit eerste onderdeel als **ongegron**d moet worden afgewezen.

b) met betrekking tot de opgevraagde communicatie tussen de stad Antwerpen en het Departement Omgeving.

Naast de bestuursdocumenten die in het eerste onderdeel behandeld werden, bevatte de link die stad Antwerpen aan de beroepsinstantie bezorgde tevens documenten in een map genaamd 'communicatie omgevingsloket': hiervan stelt de beroepsinstantie vast dat deze map de communicatie bevat tussen enerzijds het Departement Omgeving en anderzijds AWW. Aangezien dit geen communicatie tussen de stad Antwerpen en het Departement Omgeving betreft, maken deze documenten geen voorwerp uit van het oorspronkelijk openbaarheidsverzoek van de beroeper.

Wel is er de beperkte correspondentie tussen de stad Antwerpen en het Departement Omgeving d.d. 6 en 7 december 2023 waarin er door het Departement Omgeving wordt gevraagd naar grafische aanduidingen bij de subadviezen van verschillende van interne diensten van de stad Antwerpen (vb. aanduiding vuilbakken in advies van dienst Sporting A & Sociale Ruimtelijke Veiligheid / Trage wegen, verwijzingen naar zaken die grafisch aangegeven zijn in het advies van dienst Mobiliteit, etc.) met de vraag om deze op te laden op het omgevingsloket. De beroepsinstantie ziet geen uitzonderingsgronden die zich zouden verzetten tegen de openbaarmaking van deze correspondentie d.d. 6 en 7 december 2023. Het beroep wordt voor dit onderdeel dan ook als **gegron**d beschouwd.

Daarnaast stelt de beroepsinstantie vast dat er bij de bezorgde documenten voorts interne communicatie binnen de eigen diensten van de stad Antwerpen over het vermelde dossier vervat zit. Ook dergelijke correspondentie is niet gevat door het oorspronkelijk openbaarheidsverzoek van de beroepsindieners.

Andere documenten zoals het verslag van de projectvergadering werden dan weer reeds openbaar gemaakt (zie de verwijzing naar de nota voor de projectvergadering, het verslag van de projectvergadering, het advies vanuit de stad Antwerpen, het advies van de brandweer, een infovergadering (die integraal raadpleegbaar is op de website <https://wegenverkeer.be/werken/herinrichting-kruispunt-frans-van-dunlaan-prins-boudewijnlaan-wilrijk/communicatie>).

Om deze redenen wordt het beroep voor dit tweede onderdeel als **gedeeltelijk gegrond** beschouwd.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift van ■■■ d.d. 25 februari 2024 tegen de (gedeeltelijke) weigeringsbeslissing van de stad Antwerpen om een afschrift te verlenen van alle communicatie tussen de Stad Antwerpen (door het kabinet van schepenen Koen Kennis of anderen) en het Agentschap Wegen en Verkeer en Vlaams Minister Zuhair Demir en/of mensen van haar departement met betrekking tot de omgevingsvergunningsaanvraag OMV_2022047721 (de R11/Frans Van Dunlaan, zowel voor het dossier rond het kruispunt van de heraanleg van de R11/Prins Boudewijnlaan als andere dossiers met impact op de R11, Frans Van Dunlaan, Vredebaan, Krijgsbaan of de spoorwegberm) wordt als ontvankelijk en deels ongegrond, deels gegrond beschouwd.

Bijgevolg dienen de volgende bestuursdocumenten openbaar te worden gemaakt door er een afschrift van te verstrekken:

- De correspondentie tussen de stad Antwerpen en het Departement Omgeving d.d. 6 en 7 december 2023, waarin er door het Departement Omgeving wordt gevraagd naar grafische aanduidingen bij de subadviezen van verschillende van interne diensten van de stad Antwerpen.

Geen toestemming tot hergebruik van bestuursdocumenten

In zoverre dit beroep geheel of gedeeltelijk gegrond werd verklaard, geldt dat deze inwilliging van de aanvraag tot openbaarmaking GEEN toestemming inhoudt om het/de gevraagde bestuursdocument(en) te hergebruiken, als vermeld in titel II, hoofdstuk 4 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

Brussel, 26 maart 2024

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter